

bodi vedno ogenj sleherne besede
 ta stari hrup otroštva v parku
 korak ki mu v predsnu prisluhnem

Prevedla Ciril in Jaša Zlobec

ADRIAN MITCHELL, Anglija

Adrian Mitchell se je rodil leta 1932 in se je polnih deset let radikalno ukvarjal s političnim novinarstvom. Sčasoma je novinarstvo zamenjal z ostrimi političnimi verzi, ki jih je bral na javnih srečanjih in so mu čez noč prinesli sloves enega najbolj vznemirljivih mladih pesnikov. Posebno pozornost je zbudil s pesmijo *Vsem, ki jih to zadeva*, z njo je avgusta 1965 v Albert Hallu navdušil neizmerno množico do transa, ob koncu lanskega velikonočnega pohoda CDN pa jo je Peter O'Toole izgrmel čez Trafalgar Square ob hrupnih ovacijah tisočev navzočih. Mitchell zavrača sindrom, da »večina ljudi zavrača večino poezije, ker večina poezije zavrača večino ljudi«.

»Mi,« pravi Mitchell, »počnemo nekaj skrajno preprostega, poskušamo govoriti z ljudmi neposredno in pošteno o stvareh, ki zadevajo vse nas.« Mitchell je prepričan, da je za poezijo pomembneje, da je brana, kot pa da je tiskana, kajti ko pesnik poezijo bere, vidi natanko, komu govori in kakšen odziv imajo njegove besede — pesnik je neogibno tam, navzoč popolnoma — ni skrit za knjigo, ki je prepuščena zavzetosti ali ravnodušnosti kupcev. Mitchellov odnos do realnosti je zavestno kritičen; realnost, kot jo pojmuje on, pa je nekaj, kar vemo vsi. Obsežen izbor iz njegove poezije je izšel nedavno v antologiji sodobne angleške poezije (Penguin), podnaslovljene *POETRY OF THE »UNDERGROUND« IN BRITAIN*.

Michael Horovitz

VSEM, KI JIH TO ZADEVA

Adrian Mitchell

Nekega dne me je resnica povozila.
 Moja pot se odtlej ni spremenila
 Oblepite mi torej noge z mavcem
 Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Slišal sem budilko; kot bi kdo zavriščal.
 Nisem se našel, zato sem nazaj zaspal
 Napolnite mi torej ušesa s srebrom
 Oblepite noge z mavcem
 Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Ko zaprem oči ne vidim nič razen plamena.
 V knjigo iz marmorja sem vklesal vsa imena
 Obložite mi torej oči z maslom

Napolnite ušesa s srebrom
 Oblepite noge z mavcem
 Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Nekje gori, upam da nič razen mojih možganov.
 Saj ne mečejo bomb, le marjetice in sladkorčke
 Natlačite mi torej nos s česnom
 Obložite oči z maslom
 Napolnite ušesa s srebrom
 Oblepite noge z mavcem
 Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Ti, v času zločina, kje si bil?
 Pri spomeniku mrtvih sem blato pil
 Priklenite mi torej jezik z viskijem
 Natlačite nos s česnom
 Obložite oči z maslom
 Napolnite ušesa s srebrom
 Oblepite noge z mavcem
 Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Vpregli ste bombnike, vest ste ugasnili.
 Človeka ste izkrivili, sprevergli in zvili
 Drgnite mi torej kožo z ženskami
 Priklenite mi jezik z viskijem
 Natlačite nos s česnom
 Obložite oči z maslom
 Napolnite ušesa s srebrom
 Oblepite noge z mavcem
 Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Prevedel Evald Flisar

GÖRAN SONNEVI, Švedska

V zvezi z vašo prošnjo vam pošiljam zvezek pesmi (v angleškem prevodu) *Görana Sonnevi*, mladega pesnika, ki je zaslovel na švedskem v zadnjih nekaj letih. Pozornost javnosti je zlasti zbudila njegova pesem z naslovom *O vojni v Vietnamu*, ki se je v tisku prvokrat pojavila leta 1965. V pesmi niza avtor kratke zapise o vojni, ki jo vojujejo ZDA, in jih vzporeja z vsakodnevnim življenjem na švedskem, z življenjem sebe samega. Pesem je povzročila ostre debate po vsej Švedski. Konflikti pesnikove zavesti in njegov odnos do brutalne resničnosti, to sta komponenti Sonnevijevega pisanja, ki ga uvrščata med zastopnike nove literarne struje na švedskem, struje, za katero je značilna politična, angažirana poezija.

* Göran Sonnevi je bil rojen leta 1939 v obalnem mestu Halmstad, kjer je tudi odrasel. Študiral je v univerzitem mestu Lund, katerega pred-